Sum, en Sum, som det selvfølgelig er umuligt for Kommunen selv ikke alene at tilvejebringe, men ogsaa eventuelt at forrente og afdrage ved Hjælp af Kommunens Havneafgifter; og det er umuligt at tænke sig, at denne Kommune, belastet som den i høj Grad er i Forvejen, gennem forhøjede Skatter skulde kunne skyde noget som helst til. Naar Kommunen desuagtet stadig arbejder paa at faa Planen gennemført, er det ikke blot, fordi der bør gøres noget, men fordi alle sagkyndige er enige om, at skal Forholdene i det hele taget ordnes dernede, kan det kun ske paa Grundlag af Ingeniør Paullis Plan. Det har været foreslaaet at gaa en anden Vej — jeg har selv været inde paa den samme Tanke — at gøre Forsøg paa at forbedre Havneforholdene paa Grundlag af den bestaaende Havn, men efter de foretagne Undersøgelser er denne Plan vistnok forladt af alle, og man mener nu, at Havneingeniør Paullis Plan bør være den endelige. Det er ret vanskeligt at skitsere denne Plan her i Tinget, men jeg skal forsøge at gøre det ganske kort. Den gaar ud paa, at den nuværende Ydre- eller Forhavn og Inderhavnen som Helhed skal danne den egentlige Inderhavn, idet Indløbet til Forhavnen skal lukkes. Indløbet vender nu mod Øst, det nye Indløb skulde vende mod Nord, en Betingelse for, at Forholdene i Havnen kan blive mere rolige, end de nu er. Dette Indløb mod Nord ligger i saa stor en Afstand fra den nuværende Havn, at der mellem Indløbet og den fremtidige Inderhavn kan etableres en udmærket Forhavn. Det er denne Plan, som Byraadet efter samstemmende Anbefalinger fra sagkyndige enstemmigt har sluttet sig til, og det er den Plan, Byraadet gennem sine Andragender stadig har søgt Statens Støtte til at faa gennemført. Hidtil er det ikke lykkedes, endskønt man har mødt betydelig Velvillie fra forskellige Sider.

Grunden hertil er selvfølgelig den, at Planen er for dyr. Man har derfor nu tænkt at gennemføre Planen i to Afsnit, saa at man først bygger det fremtidige Havneindløb mod Nord og indretter det i Forbindelse med den projekterede Forhavn og udsætter Gennemførelsen af den anden Del af Planen, nemlig Lukningen af det nuværende Indløb og Omdannelsen af de to Havne til en samlet Inderhavn. Det er ud fra denne Tanke, mit Ændringsforslag er stillet, idet Gennemførelsen af den første Halvdel af Planen, Etableringen af Indløbet og Bygningen af Forhavnen, er kalkuleret at ville koste omkring 500,000 Kr. Dette Beløb har man tænkt at tilvejebringe ved af Havnens egne Midler at anvende 100,000 Kr. og ved, at Havnen optager et Laan paa 250,000 Kr. Der mangler da et Beløb paa 150,000 Kr., som jeg her tillader mig at foreslaa tilvejebragt ved et Tilskud fra Statskassen paa 50,000 Kr. i tre Aar.

Til Begrundelse af, at Bevillingsmyndighederne giver et saa ekstraordinært Bidrag til en Kommune, der ikke er større end Allinge-Sandvig, Kommunen har kun henved 3,000 Indbyggere, kunde fremføres adskilligt. Det er ret vanskeligt at gøre Folk, der ikke er kendt med bornholmske Forhold, specielt Forholdene ved Allinge, begribeligt, at det virkelig koster saa meget at etablere en ikke særlig stor Havn der; men det maa jo erindres, at naar man skal bygge Havne paa Nord- og Østbornholm, graver man ikke i Sand. Enhver Uddybning, der skal foretages, skal sprænges ud i Klippen Tomme for Tomme, enhver Mole, der skal bygges til Beskærmelse af Indløbet og for at skaffe rolige Havneforhold i det hele, skal bygges paa Vanddybder, der ofte er mellem 20 og 30 Fod og staar i umiddelbar Forbindelse med Østersøen, hvorfor den selvfølgelig skal have en saadan Soliditet, at den kan modstaa de Vandmasser, der kommer ind under stærk Storm. Naar jeg til Trods for Udgiftens Størrelse gerne saa, at dette Ændringsforslag blev vedtaget, er det, fordi Allinge-Sandvig Kommunes økonomiske Stilling er saadan, at Bevillingsmyndighederne sikkert vilde gøre vel i i Tide at træffe saadanne Forholdsregler, at det Næringsliv, der tidligere har rørt sig i denne Kommune, ikke stagnerer eller endog gaar tilbage, hvad der er Udsigt til, hvis Havneforholdene ikke forbedres. De Næringsveje, der her er Tale om, er, havde jeg nær sagt, specielle for denne Kommune. Det gælder navnlig de to vigtigste, Stenindustrien og Modtagelsen af Turister. Hvis Stenindustrien skal kunne trives, og især, hvis den skal udvikles, maa Udskibningen af dens Produkter foregaa saa billigt som muligt og saa nær som muligt ved det Sted, hvor Stenene brydes. Det er ganske umuligt at belaste denne Industri med Trafikomkostninger af nogen Betydning, dertil er Konkurrencen med Sverige i de senere Aar blevet alt for stærk. Hvis Industrien skal bevares og udvikles, hvad der vil være af uhyre Betydning for hele Kommunen og dens nærmeste Omegn, er det nødvendigt, at der gøres noget for Havnens Forbedring, for at Trafikken kan foregaa